

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 29

Parkland, Washington, 18de Juli 1902.

12te Aarg.

Moderfabu.

Der er en Farm, der er en Stal,
Fuglen ud af Buret sat;
Den havde et Væde, den manglede
Baud —
Faderen er en bekjendt Mand:

Moderen ligger i fortjen Jord,
Tom er den hjerte Plads ved Bord;
Hofen i Binduet visner hen,
Moderen vandter et mere den.

Mollen støvet i Krogen Haar,
Med Husler paa Strømpen Drengen
gaar,
Væderkop spinde nu lystig sit Ret,
Ingen hindrer den mere i det.

Der er en Farm, der er en Stal,
De store gaa med de mindres Tal;
Moderen sanger et for de smaa,
De selv nu i Svov sig strige maa.

Moderomhed blev aldrig træt,
Huset holdt hun saa rent og net;
Faderen ofte var vred og tvær,
Nu han mangler dog hende her.

Veiede Folk han om sig har;
Venge gjør ikke Sagen klar;
Reget man hode tan for Guld,
Moderen et fra det sorte Muld.

Den plejende, ordnende, signende
Daand.

Den venlige, blide, sagtmødige Mand
Skattede først ret, naar det dyde
Savn

Stig smertelig kuytter til Moderens
Ravn.

100. Tabernaklet.

Der nu der vi en Beskrivelse af den
Bolla, som de hellige Ting var i. Is-
raels Helligdom var for det første en
Hytte, et Telt, som påstode for Ban-
drin, en, og som man let kunde tage
ned og isjen satte op. Af kostbare
Løder blev der gjort et Tæpper og
hver fem syede sammen og disse to

Halvdele forbundne med hinanden ved
Hæmper og Guldhager, og det hele
blev da udspændt som et Telt. Over
dette kostbare Tæppe udbredte man tre
andre, der var lidt længere og hang ud
over de første, et Tæppe af Gedehaar,
et af Bødderskind og et af Lakasflud.
Dækningen tjente til Bæren mod Vind
og Veir. Dette Telt kaldes Bolla, det
skulde være Guds Bolig og var et Vil-
lede paa Guds Rige. Et Gud tronede
i Skyen over Kerubim i Teltet, pegede
paa, at Gud har et Sted her paa Jor-
den, at han bor midt iblandt sit Folk,
at han er nær hos sin Menighed.

Teltets Pragt udfælggjør Guds
Riges Værd og Bærdighed. De ti
Tæpper var vævede af fire Stoffer, af
blaa Purpur, „gul Silke,“ det var et
Villette paa den himmelske Fred, af
mørkerød Purpur, et Villette paa son-
gelig Herlighed, lyserød Karmesin, det
var Højs Hæder. Det er Guds Ri-
ges Goder: Fred, Herlighed, Liv og
uforkæleligt Væsen. Mellem de bro-
gede Stoffer var indvævet hvid Bus-
sus. Den pegede paa Guds Riges
Hellighed. Og Keruberne, der var
indvirkede i Tæpperne, skulde minde
om, at her, hvor Gud bor iblandt sit
Folk, er Himmelen allerede paa Jor-
den. Guds Menighed, de helliges Me-
nighed er Englenes By.

Vor Herres Musikmester.

(Fortsættelse).

God er dog dette for Toner, som
strømmer ned fra Orglet! Den ube-
mærkede Tilhørers Sjæl drifter som
af et fuldt Væger, — han kan neppe
tage mod det altsammen, men vil dog
nædig miste en eneste Draabe. Svært
er det, som de himmelske Hærskares
Sang i den hellige Hulnat, snart som
naar Stormen fører brusende gennem
Vandet, og saa kommer atter en stille,
sagte Sugen!

Da lyder klart og tydelig en bekendt
Koralmelodi gennem det hele, men

hvor er den ikke omfingret af alle haande
andre Toner!

Kristofer staar med sine egne, brune
Ben paa Kirkeens Stengulv, men hvad
drøder han sig derom? Sine Kælle-
spand berude har han ogsaa forlængst
glemt. Han staar og lytter og ser op-
ad, — ved Orglet hæder vel ingen St.
Kvælle, men en gammel Mand med
holdt Haar, der falder ned i hans su-
rede Bænder.

Langsomt gjør den lyttende Dreng
et Skridt fremad og endnu et — han
føler sig utvunnet og bringer til
til den spillende — han siger op, d
Trappen og staar tilfint lige foran det
aabne Orgelværk og foran den gamle
Mand. Han ved ikke, hvor han skal
vende Blikket hen — enten ind i den
indvædede Tonevevstens opladte Dem-
melighed, med alle de store og smaa
Bider, eller ind i den gamle Mandes
Ansigt, der ogsaa forekommer ham som
en opladt Demmelighed.

Under alt dette er han tilføjte tilnede,
som om han hørte den gamle Mor-
krøger derhjemme fortælle om den un-
derfulde Stjerne, og som om han saa
Stjernen og maatte følge efter den.

Nu ophører Spillet. Den gamle
betragter den barjadede Dreng fra
sværb til nedersk, og et venligt Smil
glæder henover det gamle, fredelige An-
sigt. I dette Ansigt, ud af disse Dine
fremlyste den Indskrift: „Hvor lykkelige
er vi, at vi skal kaldes Guds Børn!“

Nu aabenbarede sig desuden en sær-
lig Venlighed i disse Træk, og den
gamle havde nok sine egne Tanker, thi
han selv havde engang været en saadan,
barfodet Dreng, og nu var han en
dygtig Orgelbygger og havde netop
endt en Reparation af Orglet her i
Landsbykirken.

En Tidlang saa disse to i Stillehed
paa hinanden, indtil den gamle brød
Lausheben og iværget: „Synes du om
at høre dette?“ Drengen nikkede, pegte
med Fingeren ind i det aabne Orgel-
værk og saa saa spørgende paa ham, at
denne straks forstod ham og sagde:
„Du vilde gjerne vide, hvorledes dette

gaar til, og hvorledes Tonerne kommer
ud?“ Da traadte Drengen nærmere,
lagde Haanden paa den gamle Arm
og sagde ganske trohjertig: „Jeg vilde
gerne lære at gjøre saadanne,“ og der-
med pegte han atter paa Orgelværkerne.
„Den, der kan gjøre saadant, er dog
Vorherres Musikmester, ikke sandt?“

Den gamle sandt det Spørgsmaal,
som Drengen havde gjort om Vorher-
res Musikmester, ganske mærkeligt.

Han saa ogsaa Lyset i Drengens
Dine og gav for det første intet Svar.
Endelig sagde han ganske alvorligt og
høitideligt, idet han nikkede ved sig
selv: „Jeg skal sige dig noget, min
Dreng: — saa let er det ikke. No-
ting man der til — det første er no-
get, som kommer ovenfra, og det andet
er af Jorden. Du har vel lært i Sko-
len ved det andet Bud: „Si Folk frygte
og elske Gud, saa at vi paakalde hans
hellige Navn, bede, love og talke.“
Dette maa du først grundigt lære, ikke
blot som for, med Hovedet, men af
ganske Hjerter. Ser du, det er det, som
kommer ovenfra. Men for det andet
maa du lære Suederhaandværket grund-
digt, og det er noget, som høret denne
Jord til. Dog — vedbliv som rolig
at være, hvad du er, og vent til Vor-
herre viser dig Væsen. Er det kommet
saa vidt, saa gaa til Staden N. og
spørg efter den Mand, der hedder saa og
saa og bor der og der.“ Paa et lidet
Stykke Papir havde han nemlig skrevet
et Navn og en Gade samt Husnumme-
ret.

Kristofer tog Brevet, men i det
samme øjeblik han sig ublidt puffet bag-
fra, og da han vendte sig om, fik han
Det paa Hænde, der vintede alvorligt
til ham og betydede ham ufortøvet at
følge sig.

Da var det ham, som om han fra
lystige, skjønne Stjer var faldet ned
paa den haarde Jord. Mælken derude
paa Kirkegården — hans Husbond —
den Straf, der ventede ham — alt

bette trænge i et nu ind paa Drengen. Han kom ud, uden at han selv vidste hvorfor, men Spændens Rød var ikke mere.

„Ja, nu sidder du net i det!“ brast Demit ud. „Da du blev saa lange borte, gik vor Husbond efter dig og fandt Spændens her og har selv Mellem hjem, men Landshynderens havde allerede været her med. Hvad mener du om det? Ud n Prøgl gaar det ikke af — det maa du berede dig paa — her kan intet Venne hjælpe dig. Jeg løb i Hemmelighed bort for at lede efter dig, men nu maa jeg hoppe over Bjergene, for at han ikke skal se mig. Men du maa gaa lige frem — det hjælper ikke — du maa tage, hvad der følger paa.“

Juvelerend havde Kristofer fattet sig, og om han end var noget betænkt, saa søgte han dog at rulle Angelsen af sig og tænkte, at det vel ikke vilde blive saa slemt. Derhos følte han hemmelig efter det lille Stykke Papir, som han havde i B. Helommen, som om det havde været en Talisman.

Forsættelsen blev det dog slemt nok. Bonden var ganske ude af sig selv af Bredde og bearbejdede Drengens Hage saa forbeholdt med en tyk Stol, at han ikke kunde høre paa den om Ramen. Paa Syn var ikke at tænke.

Denimod Morgenen, da Dagen netop arbejdede inde i Kammeret, stod Kristofer op og samlede sin Byld sammen. De to voksne Drengene snarrede omslag, saa det havde god Stil. Dog lyttedes det ham hidsomt at række Hænderne. Kristofer sagde til ham, at han gik sin Vej, thi som en Hund vilde han ikke lade sig behandle. Drengen rejste sig hastigt op, stredede sønderkassen paa Gatten med Bylden, gadede saa det Indgæde i hans Klæde, og sagde blot „Uvillig Mellem!“ hvorpaa han gik og gik tilbage og snarrede allerede for Kristofer sagde havde lukket Kammerdøren efter sig.

Alle saa endnu i det Søn. Sjænenem Huset kom Høgeningen ud i det frie. Hanen galle en Affledshilfen efter ham.

Derhjemme i M. Hestuen satte man naturligvis ingen fornøjede Kuffeter op, da Drengen fortalte sin Videnskabsfortælling. Her var Bedstefaderen ganske ude af det og betragtede Drengen, som om han havde været en forloren Søn. Onkel Peter var Sagen noget anderledes og da Bedstefaderen om Eftermiddagen var slumret ind i sin Sovesal, berettede Kristofer sine Oplevelser

i Kirken, tog Papiret op af B. Helommen og fortalte, hvad den gamle Musikmester, som han kaldte ham, havde sagt til ham.

Onkel Peter tog Papiret af Drengens Haand, læste sine Priller, og øvede med at læse Skriften, rystede paa Hovedet, stødte Hovedet i Haanden og spurgte en-veleg, medens Drengen stirrede paa ham. Bleg af Forventning: „Nu, og hvad saa?“

„Ni, Onkel Peter,“ sagde Kristofer. „hvad har — lad mig dog saa komme i Være hos en Snedker! Det sagde han var det første. Du skal se, at jeg snart skal lære det — jeg vil lære det, jeg maa lære det! C, gjør det dog allerede imorgen!“

Den gamle tog sin Tøpse af og lagde den paa Bordet. „Ni Gæstgæst ser man ikke Det mest let, og at Dødemet dog er man ikke Gæstgæst.“ mumlede han ned sig selv; „den menneskelige Natur er forskjelligartet, og ikke enhver dner til alt. Jeg vil sone paa det snar, og saa skal vi se imorgen tidlig. Gaa kun lidt opveien for den gamle, saa skal jeg tale med ham imorgen i B. Kassen.“ Kristofer vilde og forsvandt — han vilde se i Strødderhusen. Lige traf han det ikke, men den gamle. Den gamle, lille Pige maatte ogsaa Sendog Eftermiddag regte sin Hjørn, thi Hjørnene havde ingen Voksendag.

Kristofer maatte fortælle den gamle, hvad Musikmesteren havde sagt til ham om det første Bud. Han fik se sine Fødder godt. Til Onkel Peter talte han om sine forhaandens og til den gamle fortalte om at „narsind, loer og talle.“ Han vidste jo, at han forstod sig derpaa og kunde sige ham mere deraf.

Det gjorde hun ogsaa paa sin Vej, efterat hun stille havde været paa Drengens og tænkt over hans Ord en del Stund. Derpaa nikkede han Hovedende og mente, at dette var ganske rigtig sagt, og at Manden maatte være undervist af Gud, hvorpaa hun fortalte om Juleaften, som Stomfaderen havde set i Drømme, hvorpaa Guds Engle steg op og ned. Den Stille stod endnu — og den, der forstod at bruge det hellige Guds Navn ret, han tjendte Herren, hvis Trin hede: De kaldte — Ben — Lov — Tak; fælledes siger man ogsaa, ligesom i Guds Himmel. Det havde ogsaa ofte forkommet hende, som om hun saa Englene stige op og ned, naar hun lukkede sine Øjne, medens D. glet spillede

Paa grund af, at jeg maa gaa til Østen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma.

Alle som ønsker rigtig gode sko eller støvler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har maa sælges
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wn

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Kjøbhuset og det nye Washington for Bange for Bange Office.
Kristeligt Hæberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til med Raad og Taad.
Hvert femte kommer fra Helene, Gæster med West Line Street car lige til Døren.

ABONNER
PAA
Herold.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Plom Mouldings, Sash and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BRØGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Skandinavisk Klædehandel. Klæde og Gutteres Klæder, Undertøj, Dærti, Hatte, Støvler og Stø.
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK
H. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.
BERLIN BLOC. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lønde kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

“Penge Sparet er Penge tjent”
Husk d. t. e naar de trænger Medicener for Familien. Det eneste skandinaviske Apothek paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.
OM MEDICINER SPØRG JENSEN.

ganske den vel i Alfen. Den gamle Mand havde virkelig hørt Ret — Orgelet og Himmelstigen hang næst sammen. „Al“ fattede hun derpaa, hvor højt dette er! Men hvor skrællende, naar vi arme sydlige Mennekkedøds vende op og ned paa Stien, saa at den ikke løser opad, men nedad, da heder Trinene: Sanden — Svargen — Trolddom — Vogn — Bedrag, og naar man naar det uderste Trin, er man i Mørket, og Himmelstigen er bleven til en Høvedestige.“

Drengen havde stille hørt til og var bleven ganske alvorlig ved hendes Ord. Nu kom Lise hjem, thi det var alt blev i Alfen. Kriko er maatte vise frem sin blå og røde Kog og den gamle frøg en lægende Salve over den. Men da Lise, ganske oplyst af Medlidenhed, lagde sin Haand paa den, gjorde dette Drengen endnu mere godt end Salven.

Den næste Morgen havde Onkel Peters erindret sig, at han i nær-este By havde en Brøderken, som var Smeder. Men først vilde han følge Drengen til Manden paa Høberg og afsjære Regningen med denne, og saa skulde de gaa til Smederen. „Ovis alt gaar godt,“ sagde han, „saa naar du allerede imorgen ved Hølebønnen.“

Da satte Kriko sin Botsbughat paa Snur og travede stivende ved Siden af den gamle. En mørkblåde Kog faldt han ikke mere til.

Forts.

Tjenestepige.

„Nu, saa sig det dog!“ led det indtrængende fra to unge Piger i Femtvaarshænderen til en tredie jævnaldrende. „Hvorfor vil du ikke fortælle os, hvad du efter din Konfirmation tænker at tage fat paa? Vi fortalte jo dig straks, hvorhen vi vil gaa, saa snart Vaakten er over.“

„Ja, I tal! — Du, Molla, gaar du Døstolen for at studere videre; og du, Sila, vil gaa i Tegnstole for at blive Skoler; men jeg,“ og kommande og under dog Rødme kom det frem, „jeg skal — tjene!“

„Om, det vilde jeg ikke gjøre!“ raabte de to Medhjælpere forargt. „Lad Striferne og Foretjener tjene, vi er bestemte til noget bedre. Vil du da lade dig stubbe hid og did af Husbondsfolkene og delge af deres Børn? Vil du indtage dine Maaltider alene i Skjufferet, som en udsædt? Liker du

at føde din Kvind og at blive hjemme bekvæmlig, naar „Madamen“ gaar ud? Almindelig ma du ogsaa gjøre Voksen og store „Frøntensjente.“ hvorved det kan hænde, at alle dine Kjendinge, ogsaa vi to, gaar forbi og ser dig? Ret, det er for godt! Og vi kan ikke begribe, hvorledes dine Forældre, der ikke netop er fattige, vil tillade dette eller meget mere forlange det af dig?“

Anna rødmede endnu mere ved sine Medhjælpers løse Snal, men denne Gang af en bedre Grund end i Førstningen. Pigenes løse Tunge havde nemlig næret hendes Forældre! Hendes Forældre, der for hende var de fjæreste Mennekker paa Jorden, af hvem hun uskrymt havde modtaget bare godt, og som i Kærlighed havde paalagt sig Offere for at kunne sende sin Datter fra det sjette Kar indtil nu regelrædlig i den kristelige Skole. — Læreren kom i Annas Pine, da hun vendte sig til sine Samtaler og med den Løbe Hjerte men fast Stemme sagde: „Det var en Lret fra min Side at høre paa eder og at komme mig over, at jeg skal tage Tjeneste. Min Forældre vil kun det, som er det bedste for mig, og naar de bestemmer noget, saa ved jeg, at de har Ret.“

„Ja, Elden vil lære, hvad der skal blive af en simpel Tjenestepige,“ sagde en af de to Piger haanende, skyvede sin Arm ind i sin Bevindes og skyndte sig paa Hjemvejen. Disse to havde fra Barnsben af bare besøgt Skolestolen, men skulde efter sine Forældres Ønske, der endnu vilde være lidt „retligste,“ blive konfirmerede, førend de blev indførte i den hore Verden. Men Anna havde, som sagt, fra sin tidligste Barndom gaaet i en kristelig Skole — og allerede nu viste Folgerne sig af den forskellige Opdragelse, Børnene havde faaet.

„Nu, Barn, hvorfor er du saa rød i Kinderne? Du kunde vel Lefsen din?“ spurgte Mor til Anna bekymret, da denne kom ind i Køkkenet. I Stedet for Svær stungede Datteren Armene om sin Mor og begyndte halsende og med Afbrudelse at meddele det, som hun netop havde oplevet.

„Og ikke sandt, du tæder mit Barn Mødet?“ spurgte Koren, idet hun bærer sig paa Anna i Cinen. „Men Barn, dette er allerede ens Del af den Kamp, hvort enhver kristen skal vise sig som en Kristi Stridsmand. Egejeme her dine saakaldte Beminder friske dig til Hoomed, Ulydighed mod og Misbillid til dine Forældre, saaledes bliver

vi alle daglig friske paa mange Maader — men netop derfor, for at kunne gjøre Modstand mod den onde Tjende, har vi sendt dig i den kristelige Skole, for at du kan lære at tjene og bruge de Vaaben, som alene fører til Seier i saadanne Kampe. Afgør nu den Ting, at vi vil sætte dig i Tjeneste, er det intet, som er værre end en udnyttende hjerken for dig selv eller for os, dine Forældre. I en vis Forstand tjener alle Mennekker andre Mennekker. At nu netop dette Ord Tjenestepige er gjort til Sjælsband for Os, er en Kjendsgjerning, og det er bedrøvelig, men et udmagt Guds Børn ved, at det ikke kommer an paa et Navn, men paa B. rjomen. En from Tjenestepige naar i en Gud velbehagelig Stand og har ofte mere end andre Anledning til at vise sine Medmennekker mange Tjenester, der skyder af Tro og Kjærlighed. Du, idet du tjener, vil du lære mange Ting, som sætter dig i Stand til engang selvstændig at føre en Husholdning; saaledes har du selv hørt Guds Børn. Hvorfor skulde vi komme os ned simple Tjenester? End ikke den fjæreste Frelser for os Skuld fornedret sig saa, at han var den mest forargede af Mennekkens Børn. Hvor meget det mangler os paa saadan en Kjærlighed og Udnyttelse! Vi vil nu ikke, mit kjære Barn, sætte dig i Tjeneste hos hvem som helst, men se til, at du kommer i en kristelig Familie, hvor Tjenesten bliver dig til en Glæde og ikke til en Du de. I et saadant Hus vil du ikke blive betragtet bare som et „betalt Subjekt,“ men — dersom du ved Hlid og Trofasthed gjør din Stand Hære — som et Barn i Huset og som en Medarbejder til det samme salige Haab, som dine Husbondsfolk selv har. Og nu, vær tro og uforknyet, kjære Anna. Fru Grise. 3 L.

Getalt til Parkland i thestie Garvehjem.

Mrs H. Deana, St. Clair, R. D., \$5.00
 Bost. O. G. Sells, Watson, Minn., .90
 Herman J. Brandson, Concord, N. H., 1.00
 C. G. Follen, Parkland, Wash.,
 Val. paa \$25. Subscription.... 2.40
 T. Barjen.
 Redaktør.

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.
 TEL. MAIN 308., Tacoma, Was

Pacific Districts Prefers.

- Robertson Ch. Gencier, Idaho.
- Robertson J. R. 2106 Redline Str. Oakland Cal
- Blakely J. Box 173 Redford Wn.
- Barney V. Cor. N. & Grant Streets Seattle Cal
- Christensen W. K. 1635 Minor St. Seattle Wn.
- Carlson, T. H. 222 S. Flower St. Los Angeles, California.
- John S. G. Stanwood, Wash.
- Overberg C. 1603 Lombard St. San Francisco, Cal.
- Wagner, O. 435 Hill 101st Street, Tel: East 262. Portland, Ore.
- Garland, A. Portland, Wash.
- Johnson, O. W. 2300 N. Oregon. 1474 Grand Ave.
- Johnson, J. 204 J. Str. Fresno, Cal.
- Wester, L. Portland, Wash.
- Ridgen, L. Box 28. Ellensburg, Wash.
- Robertson, R. Silverton, Oregon.
- Wheeler, G. H. 2550 So. J. Str. Tacoma, Wash.
- Stanwood, G. H. 2446 15th St. San Francisco, Cal.
- Thompson, G. W., Stanwood, Wash.

DODWELL & CO., Ltd. LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.
 s s "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:30 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.
 s s "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and s s "SEBOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEBOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
 625 Pacific Ave. Phone Main 98

PACIFIC HEROLD,

Ud-givet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johanson,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkt:

All behørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag 5 Oct. i Sed i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Kandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Hvorfor er jeg en Lutheraner?

(Fortættelse.)

4. En Lutheraner ser ikke paa sine Hænders Arbejde, sine gode Gjerninger som noget, hvorefter han kan fortjene Saligheden; han ser ikke ind i sit Hjerte, han ser ikke paa sine Følelser for at blive vist paa sin Salighed; han lægger ikke at udgaaende Guds demmelige evige Domme for at blive vist paa sin Salighed; men han ransager Guds Ord for at finde ud hvad Gud vil.

Den Hjertefuldige søger ikke op mod Himmelen for at tagtage en Stjerne men ned i et Speil, hvori Riferten gjevner Stjernen.

En Lutheraner vender ikke Blikket opad og spejder over hele Himmelen for at udgaaende Herrens Sind og Hjerte, men han vender Blikket nedad og ransager Bibelen, og i den finder han, at Guds Hjerte slaar og banker af Rjærlighed til ham. Han ransager Bibelen, og i den finder han, at den høvelige Fader vugger sin elskelige Søn i Bethlehems Krybbe og fører ham til Betsemans, hvor han lider Sjæleangest,

og til Galgata, hvor han bliver for-jæret.

Bed at ransage Bibelen for Synderen oprullet for sine Dine Guds store Fortjeneste, og i rulling, der i Rørlighed er fremstillet i de Ord: „Saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enbaarne, paa det at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.“ Joh. 3, 16.

Sidenstaddemænd fortæller os, at Guds Råd er over alt; men vi kan alligevel ikke saa fat i den uden gjen-nem en Troens, der fører den til os. Ligeledes er Gud over alt, men jeg kan alligevel ikke finde ham andensteds end i hans Ord. I hans Ord finder jeg ham. Det er Medfædet, som han har bestemt til en Samtale med mig. Kristus siger: „I ransager Skrifterne, ti I mener i dem at have et evigt Liv; og disse er det, som vidner om mig.“ Joh. 5, 39.

Evangeliet er hans Raades Evange-lium, hans Raades Ord, som er magt-igt til at gøre eders Sjæle salige. Ap. G. 20, 24 32. Kristi Evange-lium er en Guds Kraft til Saliggjærelse for hver den, som tror. Rom. 1, 16, 1 Kor. 1, 18. Bed hvilket I og bliver salige. 1 Kor. 15, 2. I an-nammede Kanden ved Troens Fortjen-delse Gal. 3, 2 5.

Den hellige Daab er et andet Raad-emeddel. Ikke Vandet alene, „men Guds Ord, som er i og med Vandet, og Troen, som tror det Ord, som er lagt til Vandet.“ Den hellige Daab kaldes „Gjensidens Daab og For-gjævelsen ved den Helligaand.“ hvorefter Gud frelser os efter sin Barmhjertig-hed. Tit. 3, 5. Det næste kaldes Daab-ten „Bandsdaab i Ordet.“ hvorefter Kristus helliger og renser sin Kirke. Ef. 5, 26. Og atter siger Peter: „Om-vend eder, og enhver af eder lade sin daabe i Jesu Kristi Navn til Sunders-nes Forladelse, og I skal saa den Hel-ligaands Gave.“ Ap. G. 2, 38.

Kristi Befaling gaar ud paa at daabe „alle Folk,“ at gøre Disciple af alle Folk ved at daabe dem. Matt. 28, 19. Bed denne almindelige Befaling er ikke Værn ubelæste, men medtagne.

Endvidere lærer St. Paulus klart; at det nye Testaments Daab er kom-men i Stedet for det gamle Testamen-tes Omkjærelse. Ligeledes Børnene var tagne med i den gamle Pakt, saale-des er Børnene tagne med i den nye Pakt. Vi forlaster derfor Baptisernes Bidsjærelse, som nægter Børnene Daab. Endvidere: Kristus siger ikke, at vi

maa blive neddyppet; derfor fortæller vi om Baptisernes Bidsjærelse, naar de siger, at dersom du ikke er neddyppet, saa er du ikke døbt.

Herrens Raader er heller ikke en tom Ceremoni, hvori vi modtager bare Brød og Vin som tomme Tegn, der forstiller Herrens kvædende Le-geme og Blod, men med det indviede Brød og den indviede Vin bliver Her-rens Legeme og Blod, som er givet og udgivet til Sundersnes Forladelse, med-delt Kæderygterne som et Sgl og Pant paa og Forsikring om Synder-nes Forladelse. „Betsignelsen Rull, som vi velsigner, er den ikke Kristi Blods Samfund? Det Brød, som vi bryder, er det ikke Kristi Legems Sam-fund? 1 Kor. 10, 16.

Den lutheriske Kirke forlaster den ro-merske Kirkes Forundlingslære og til-lige den Lære, at Brød og Vin betyder Kristi Legeme og Blod, som de andre Samfund hylde; den lærer ikke nogen Sammenblanding af Kristi Legeme og Blod med Brødet og Vinen som den falskelig bliver beskudt for; den frem-holder Skriftens Lære om den sakra-mentale Kæderygelse, om Kristi sande Legemes og Blods virkelige Forening med de jordiske Ting, Brød og Vin.

Den lutheriske Kirke forlaster den Lære, at den Helligaand bliver med-delt paa en hemmelig, umiddelbar Maade udenfor Evangeliet og Sakra-menterne. Bed denne Lære fratager man Troen den Grundvold, som Gud har givet den og gør den til et tomt Bløddørst.

Evangeliet og Sakramenterne er de af Gud ordnede Midler, hvorefter han sender Sjæle, fører dem til Kristus, for at deres Sander, bringer dem ind i Kirken og holder dem der.

De Midler, der ikke bent frem eller ombeides tjener til at bringe disse Raad-ens Midler i Anvendelse, er jetsvalgte nye Forholdstegter, som ikke bygger op Kirken. I bedste Fald er de unyt-tige og hindrer saaledes Gjærningen; i Almindelighed er de bent ud stabelige, det de river ned Kirken i Stedet for at bygge den op.

Disse Raadens Midler giver den samme Raade og al Raade; Evange-lets Ord forlaster Sunden, giver Liv og Salighed; Daabens og Altesrens Sakramente gjør det samme og bekræf-ter Forladelsen for den enkelte troende til hans Trost.

Endvidere, som i en eller anden Form kommer med det Sværgeord: „Quod kal jeg gjøre for at blive salig“ maa

benoies til Brugten af Ordet og Sa-kramenterne og ikke til noget andet.

Guds Hjerte er aabenbart i Ordet og Sakramenterne som i et Speil. Et bløse kan du saa en udelidelig Under-visning om, hvorefter Gud er sendt imod dig. Ligeledes Kristus har er-hvervet Raade for alle Mennesker, saaledes bliver denne Raade tilbudt alle Mennesker i Raadens Midler. Og Guds elskelige Døfte er det, at alle Mennesker skal gjøre denne Raade til sin egen ved Troen, og denne Raade, som de trænger til, vil han tønde og styrke ved disse Raadens Midler, Evange-liet og Sakramenterne.

Men paa den anden Side lærer vi ikke, at Raademidlerne virker paa en drivverksmæssig Maade, og derfor for-laster vi den romerske Kirkes Lære, at alene Raademidlernes udvortes Brug, uden Troen, har en saliggjærende Virkning. Omvendt Guds Raade virkelig bydes frem til alle, der bruger Raadens Midler, saa gives Guds Raade kun til dem, som tror Guds Ord og Læser.

IV.

Jeg er en Lutheraner, fordi den lutheriske Kirke lærer, at Gud ved Raadens Midler virker Troen i et Men-neske og saaledes gjør ham til en kristen.

Der er kun to Religioner: den sande og den falske, den, som Gud har gjort og den, som Mennesket har gjort, den at Gud gjør Mennesket saligt og den at Mennesket gjør sig selv saligt, den ene den kristelige Religion, den anden den hedenske Religion i dens forskellige Skikkelser.

Den kristelige Religions Baser og Hovedindhold er, at Gud frelser Men-nesket for Kristi Skyld, af Raade, ved Troen. Den Lære at Mennesket til en vis Grad eller i en vis Betydning maa frelse sig selv er bent frem hedensk.

„Den retfærdige af Troen skal leve“ betyder, at Jesus alene er Menneske-nes Frelser, den eneste Mægler mellem Gud og Menneskene, at hans Liv, Lidselse og Død er det eneste Rednings-middel for den syndige Menneskehed, at en levende, sand og ukvæmtet Tro paa Kristus og en hjertelig Tillid til hans Fortjeneste er det eneste middel, hvorefter vi kan blive retfærdige for Gud og saa evigt Liv og Salighed.

Ligeledes Kristi Ord stillede Stormen og Bølgerne paa Gensidens Sa, saaledes stillede dette Guds Ord de høvelige Storme og de oprørte Bølger i Lu-thers angstopfyldte Samvittighed i

Klosteret i Erfurt. Ligesom Himlene aabnedes ved Jesu Døds, og Faderen sagde: „Denne er min Søn, den eneste, i hvem jeg har Velbehag,“ saaledes aabnedes dette Guds Ord Himmelen for Luther og gav hans bændende Hjerte Fred, da han paa sine Knæ gik opad Vilguststroppen i Rom, idet han stræbte med at gjøre Gud for sine Synder.

Han siger: „Jeg følte, at jeg var født paa ny, at jeg var et nyt Menneske, og jeg gik gennem en aaben Dør ind i jelske Guds Paradis. Denne Sankt Pauli Lekt: Den retfærdige af Troen skal leve var for mig selve Døren til Himmelen.“

Denne Lære blev paa en Gang Luthers Sværd og Musket; hans Sværd, hvorefter han slog og overvandt Antikristen og friede tusinder af Sjæle fra Roms Tyranni, og tillige hans Musket, hvorefter han uddrebte den levende Guds Rikke og gav den dens oprindelige Skønhed, Renhed og Herlighed, „opbyggede paa Apostlernes og Profeternes Grundvold, det Jesus Kristus selv er Hovedbjørnstenen.“

Om denne Lære om Retfærdiggjorelsen af Troen siger Luther: „Det er den, som danner Kirken, nætter den, opbygger den, opholder og forsværer den. Ingen kan lære ret i Kirken og med Held sige imod dens Modstander, dersom han ikke er gennemtrængt af denne store Sundhed. Det er Hælen, som kurer Slangens Bødd.“

Da Læren om Retfærdiggjorelsen af Troen er den kristelige Religionens Solverk, er den altid bleven angrebet af Sandhedens Fiender. Og i vore Dage er der nok af Mand i de forskellige Samfund, især iblandt de halvtvillige Episkopalister, der fordømmer denne bibelske Hovedlære som noget, der er værre end Gudsnegtelse og for det for Djævel!

Vi siger med Luther: „Efterhånd som jeg ser, at Djævelen ved sine Doktorer og Lærere u-Åndelig angriber dette Hovedstykke, saa beskænder jeg, Doktor Martin Luther, vor Herres Jesu Kristi uoverdige Evangelium, at Troen alene, uden Gjerninger, gjør retfærdig for Gud; og jeg erklærer, at til Trods for Romernes Keiser, Tyrernes Keiser, Tartarerens Keiser, Persernes Keiser, Paven, alle Kardinalerne, Biskoper, Præster, Munk, Nonner, Prins, Adelsmand, hele Verden og alle Djævel skal det saa utrokket i al Evighed!“

Med Raadens Midler, Ordet og Sakramenterne, er det ogsaa, at Gud om-

sender Synderen. Omvendelsen er alene Guds Gjerning, en Virkning af hans Naade, Misfandhed og Naad. Omvendelsen er ikke i nogen som helst Henseende og ikke paa nogen som helst Naade Menneskets Gjerning.

Det naturlige Menneske betragter Evangeliet som en Daarlighed. I Rom. 2, 14; og det er dødt i Overtrædelser og Synder. Ef. 2, 1. Omvendelsen er ikke en Opvågning af Sønne, men en Opvækkelse fra de døde, ikke en Forbedring, men en ny Fødsel.

Gud, som er rig paa Barmhertighed, har formædlet sin store Kjærlighed, med hvilken han elskede os, gjort os, da vi endog var døde i vore Overtrædelser, i Vende med Kristus, Ef. 2, 4, 5. Vi tror folge hans vældige Krafts Barmhertighed, som han udsæede i Kristus, da han opreiste ham fra de døde. Ef. 1, 19, 20.

Men hvorfor bliver da ikke alle Mennesker omvendte? Det er paa ingen Naade Guds Felt; han vaster alvorligt alle Menneskers Omvendelse, men underligt nok, Guds vældige Kraft, 1, 19, 20, kan Mennesket modstaa. Kristus sagde, idet han gik over Jerusalem: „Og I vilde ikke.“ Matt. 23, 37.

Stefanus sagde: „I modstaa altid den Helligaand.“ Ap. Gj. 7, 51.

Mennesket kan ikke fremme, det kan kun hindre sin Omvendelse.

„Din Fordømmelse er af dig selv, o Israel, men i mig er din Frelse.“ Ps. 13, 9.

Vi forsværer denne bibelske Lære imod enhver Afvigning af Kaloinisme, der negter, at Gud alvorligt vil frelse alle dem, som hører Ordet, men kun de som udbalgt. Vi forsværer denne bibelske Lære imod al Syncretisme, Arminianisme eller Pelagianisme, som negter, at vor Salighed afhænger af Gud alene.

Frelsen er af Gud, Fordømmelsen er af Mennesket.

Med Raadens Midler skal jeg blive vis paa min Udvælgelse til det evige Liv. Jeg kan ikke ransage Evighedsens Arkiver og se om mit Navn folge Guds Naad er skrevet i Livens Bog, eller om jeg er dømt til evig Fortæppe. Men naar jeg ransager Bibelen og læser Guds Ord skrevet med Sammens Blod, da kan jeg tydeligt læse mit Udvalgsbrev til de himmelske Solger.

Vi ved, at ved Guds Naade for Kristus Skyld ved Raadens Midler kommer visse Mennesker til Troen paa

Kristus, bliver retfærdiggjorte, lever et helligt Liv, bliver bestandige i sin Kristendom, er tro indtil Døden og dør salige. Men det, som nu Gud gjør for disse Mennesker her i Tiden, og som Gud fra Evighed af har bestemt at gjøre, kaldes Guds Naades Udvælgelse til Livet.

Denne Lære er tydeligt fremstillet i Ef. 1, 3-5:

„Løvet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som har velsignet os med al aandelig Velsignelse i det himmelske i Kristus, ligesom han har udbalgt os i ham, før Verdens Grundvold blev lagt, for at vi skal være hellige og ustraffelige for hans Naad i Kjærlighed, idet han forud har bestemt os til særlig Udvælgelse hos sig selv ved Jesus Kristus efter sin Viljes Velbehag.“

Og atter Rom. 8, 29, 30: Dem, som han forud kendte, har han ogsaa forud bestemt til at vandre ligedannede med hans Søns Vilje, for at han skal være den førstefødte blandt mange Brodre. Men dem, han forud bestemte, dem har han ogsaa kaldt, og dem, han kaldte, dem har han ogsaa retfærdiggjort; men dem, han retfærdiggjorte, dem har han ogsaa helliggjort.

Gud har frelst os og kaldt os med et helligt Kalb, ikke efter vore Gjerninger, men efter sit eget Forfæt og den Naade, som er givet os i Jesus Kristus fra evigt Tid af. 2 Tim. 1, 9.

Gud udbalgt os ikke „af Hensyn til Troen,“ fordi han saa forud, at vi vilde tro; Troen er ikke Kariagen til vor Udvælgelse; „de troede, saa mange, som var beskæftede til det evige Liv.“ Ap. Gj. 13, 48.

Den lutheriske Rikke lærer en Naades Udvælgelse til Salighed, men ikke en Forudbestemmelse til Fordømmelse. Gud bestemte ikke nogen til at blive fordømt, heller ikke gif han forbi nogen med sin Naade. Guds Naade er for alle, og den er fri, og den er alvorlig bestemt for enhver. Gud har ikke en svag Naade for alle Mennesker i Almindelighed og en stærk Naade for de udbalgt i Særdeleshed. Til alle Mennesker byder Gud den samme Naade med det samme inderlige Onske om, at de maas blive salige.

(Staties i næste Nr.)

Det er bedre for en Mand at møde en Bjørn, end at møde en Daare i hans Daarlighed.

D a a b e n.

Hører I, som bedrøvede gaa
Og spørge, hvor Jesus er inde;
„Der, hvor de perle, de Drøder
smaa,
Der kunne I Jesus finde.“

Stille han sidder ved Bandets Bred
Og lader det gli' over Hænder;
Lifligt hans Blod da blandes der-
med:
„Hjælpe det skal af Glæde.“

Fader og Moder kendte det Naad,
De bragte ham Børnet det spørge:
„Pan skal det hjælpe fra Suf og
Graad,
Skjænte det Himmerigs Glæde.“

Frelseren tog dig kjærlig i Favn
Og tatted for Gaven, de bragte,
Kaldte dig Barn i Gud Faders
Ravn;
Al maatte du vel det agte!

Og har du forglemmt din Barabans
Gud,
Siet aldrig du gif ham af Minde;
Som Raaden mindes sin Ungdoms
Brud,
Saa ligger du ham paa Sinde.

Kjærlig ved Bandet sidder Guds
Søn,
Raadens Gave han holder i Hænde,
Beries din Bod og venter din Døn,
Siet dig den atter tilvende.

Sad ham et fide træt og soor,
Det lider jo langt paa Dagen;
Men gif dig i Sei, det Hoff jo har,
Du er jo et langt fra Graven.

Et gjenfældigt Menneske søger vis-
seligen efter Ondt, men en gram En-
gel skal sendes paa ham.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.
KJØBEN AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerbærer, Chemikalieer og Toi-
let Artikler.

De B. Lien har mange Læse Er-
taring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trogt høre paa at saa
Recepter udfyldte med Omhu og Nøj-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

Baadfarten.

Ud fra Landet Baaden glide
Med sin dyre Last,
Over Egnen Stillehed hviler,
Seglet herager slapt;
Sagte, sorgløst Karen dypes
I det klare Vand,
Her og mere Sjælen dypes
I en fredsel Stand.

Medens Peder fører Karen
Med sin stærke Haand,
Er Disciplinshjælen baaren
Opad ved Guds Haand;
Endnu kluger i haand Dre
Ordet „Sæbemand“;
Maatte jeg dog Fuldbyrd gjøre
Som en Sæbemand!

O i Hjemmets fjære Egne
Stal mit Arbeid gaa,
Ud i Verden allevegne
Jeg min Sød skal faa!
Fjister hvis Ungdoms Dage
Kandens Sød skal strø!
Sværdløs mod den gamle Drage,
Kjæmpe kun og dø!

Red med Seilet, hurtig, Peder!
Er du flumret ind?
Ser du et, at Malten bader?
Der er Dødseldind!
Seilet er i Stumper skiten,
Søen staar i Røg;
Om en Stund og hele Skuiten
Red i Dybet strøg.

Gjennem Stormens vilde Hyle
Deres Herrens Røst,
Rolig, stille ved hans Byden
Er hver Trængsel løst.
Gjennem Søen Baaden ryder
Med en munter Fart;
Maaket dem sin Velkomst byder,
Hjemmet ligger nært.

Petrus følger Derron høie
Med et klaret Blik,
Løftet Vande, freidigt Die,
Der er Mandeslit!
Aan en Tanke følger Sindet,
Sind mig, hvor du vil,
Med den Baadfart gjemt i Mindet,
Komme, hvad der vil!

Fra Silverton, Oregon.

Silverton, Ore. 11te Juni, 1902.
Kjære Herold.

Denne By, Silverton, er Sædet for
det største Skandinaviske Settlement i
Oregon.

Den er ogsaa værdtærdig derved, at
den har en Fritænkerskole, som vistnok
er eneaaende i hele Landet.

Den blev oprettet paa den Maade,
at en Mand og Kone her i Byen sat e
sig for at oprette en Skole for vantro
og Gudsfornegete. Herill skaffede
en Løge i New York en større Sum
Penge.

Disse begyndte da begge at under-
nøse i sine vantro Grundsatninger,
som dog indbyrdes er t. at Kenderne
maatte leve ordentlig og skikkelig, i lo
om de ikke vilde tro paa Kristendoms-
men.

Efter en Tid Forløb sendte den
rige Løge i New York en af sine bedste
Venner, en Rettslærd fra New York,
til Lærer ved Skolen. Denne Mand,
der kulde være Bestyrer, indprentede
saadanne Grundsatninger i. Gds. fri
Kjærlighed, at de første Grundlæggere
blev misforstodte og ikke længere kunde
arbejde paa Skolen og derfor resigne-
rede. Da de endelig fandt, at de
maatte gjøre dette, blev Kone sa-
alide berørt heraf, at hun i omtr. 3
Dage græd som et Barn over Tilstan-
den. Straks efter blev hun syg og
døde.

Dette fortalte hendes Mand, som er
Redaktør for et af Bladene her.

Skolen blev da en Stund drevet i
hvis urene Mand, men mistede snart
sine bedste Elever og endelig maatte
lukkes. Nu staar den her som et Vid-
nesbyrd om den tørre Vantro's Træ-
fælskab og Bonmagt. Mange, som
gaar forbi den, kaster sig over, at den
kunde være saa gudsforladt som offenti-
lig at anbefale sin Vantro. Vi er
derimod bange for at der findes flere
Skoler end man tror, der i Videnska-
bens og Statens Navn paa en endnu
finere og farligere Maade byder Van-
troens Stene og Slanges som Brød
og Fisk til de vidbegjærlige Værklige,
som skuldes til dem bare forbi Far og
Mor betaler Skat til saadanne Skoler.

Denne Fritænkerskole, siger man, nu
bydes tilfalds for en forholdsvis liden
Pris.

Om de herboende Skandinaver, der
sidder med de rette Videnskaber og
Bibler, ligesaavel som med lærvillige
Børn og Ungdom til at fylde den, vi-
des ikke. Men det er dog vist, at der
baade er Vidler nok blandt Luthera-
nerne og en sjelden Velighed til at af-
lægge et herligt Vidnesbyrd om Kris-
tendommens Kraft og Seier.

Efter som vi har Lidelighed, lad os
gjøre det gode.

Ordsprog.

Debre er en tør Mundbid, naar Ro-
lighed er berøst, end et Hus fuldt af
flager Kvæg med Tæst.

+++

En klog Tjener skal herke over en
Søn, som beskammer, og skal dele
Arv midt iblandt Brøder.

+++

Der er Digel til at prøve Sølv og
Cun til Guldet, men den, som prøver
Hjertnerne, er Derron.

+++

Hvo, som bespatter en Kone, fordaa-
ner den, som gjorde ham; hvo, som
glæder sig over Misset, skal ikke holdes
uskjellig.

+++

Børnebørn er de gamle's Kone, og
Børnens Pris er deres Født.

+++

Det staar en Døds ikke vel an at
tale om opperlige Ting, meget mindre
en Hjerpe at tale Vagn.

+++

Jretteløstelse indfarer dybere i en
forstandig end at sige en Døds hun-
drede Gange.

Subskriptionsindbydelse.

Undertegnede, som i omtrent 16 Aar
har gjort Missionshistorien til sit Spe-
cialstudium, tillader sig derved at ind-
byde til Subskription paa „Missions-
læstning“ som vil begynde at ud-
komme næste September. Det vil
komme 3-4 Gange om Aaret med et
Hefte paa 96 Sider og koster 10c
Hefte. 1ste Hefte indeholder:

1. Kristi Kjærlighed, Missionens
Grundbold og Drivkraft. (Af
Prof. Werners).
2. Nylærland og Missionen. (Med
Udgivelsen).
3. Rufalaclae. (Af Prof. Dr. Knud-
sen).
4. En Julupiges Historie. (Af Mis-
sionær H. Otte).

Subskription, ledslagt af Betaling
for 1ste Hefte, bedes sendt til,

Rev. H. J. G. Kroeg,
Cassan Iowa.

E. E. Rosling,

Skandinaviske Sagfører
310-312 Luzon Building,

TACOMA WASH

Stedunt- SepPlus

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

Amerika og Pacific Herold.
Begge Blade for et
Aar \$1.25.

Dette gjælder gamle saavel som nye
Subskribenter, dog maa det ubetinget
betales i Forflud.

Det er os en sand Fornøjelse, at
kunne anbefale „Amerika“ som et af
de ledende Nord-Amerikanske Blade i
Landet. Det er nu almindeligt aner-
kjendt, at „Amerika“ under Prof. Ras-
mus V. Andersens dygtige og ihærdige
Bestræbelser har vokset sig stor og er
blevet en Magt baade paa det kirkelige
saavel som paa det politiske Omraade,
og er tillige et fortreffeligt Nyheds-
blad.

Til alle saadanne, som ønsker god,
billig, underholdende, sund og lærerig
Læsning, vil vi derfor sige: send os
\$1.25 for „Pacific Herold“ og „Ame-
rika“ eller endnu bedre, send os 4 nye
Abonnementer paa begge Blade med \$5.00
saa skal vi sende Dem „Herold“ og
„Amerika“ et Aar for Deres Bryderi.

Spar Tid og Penge

ved at sende til os efter Biblior,
Salmebøger, Skolebøger osv. i
det norske Sprog. Vi er Agen-
ter for og giver den samme Ra-
bat til Proster og handlende,
som Luth. Pub. House i Decorah.
Billetter til og fra Europa
salges.

VISELL AND ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1805 Pacific Ave.

TACOMA, . . WASH.

„Amerika“ og „Pacific Herold“ for
et Aar \$1.25.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Skolenterminen ved Pacific Lutheran Academy begyndte den 1ste April.

Skolen tilbyder de følgende Kurser

„Preparatory Course“ der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de „Grade“ i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afpasset for yngre Elever samt andre, der naar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa „Common“ Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Eksamen.

II. „Normal Course“ paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Vedkommende skal være vel hjemme i de almindelige „Common“ Skole Fag. Gradnenter fra vort „Preparatory Course“ eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte „College Preparatory“ Kurser, hvert paa tre Aar:

a) „Classical College Preparatory Course“ der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College.

b) English Scientific College Preparatory Course indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt „School of Science.“

c) Luther College Preparatory Course, der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det norske Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afpasset for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser kræves, at Vedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa „Common“ Skolen. Disciple, der naar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course“ der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hurtigskrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

Ved siden af de væsentligste nævnte Kurser er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

Gennem Bente-terminen vil der an-

dervises i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Korst, Læsning og Grammatik, Tyll, Latin, Græsk, Historie, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstrakurser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstrakurser i andre Fag, hvor det vil være sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleåret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplyst og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Lærernes Tilsyn drevet en saakaldt „Boarding Club“. Paa denne Maaned har de skaffet sig god, sund Kost til deres virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer da Bøger og Bælt. De nødvendige Bøger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Bælt udført paa meget rimelige Vilkaar. Hver Disciple betaler \$2.00 om Aaret for Besøgstilfælde.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Logistilfælde, Bøger og Bælt.

For Kataloger og nærmere Oplysninger henvende man sig til Skolens Bestyrer
R. J. Hong,
Parkland, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND RAWLINGS DENTISTS

Crown and Bridge Work Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA - - - - - Wn

Abonner paa „Herold“ kun .50 om Aaret.

J. M. Arntson, North Sagfører, Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom Skjæder, Rentekøber, m. m. Municipal Court-Rooms City Hall-

TACOMA. - - - - - WASH

Herold

Alle, som sender os penge til at betale for Lotter med, man opgiver uslygtig beskrivelse af Lotterne saasom Lottens nummer, samt i hvilken „Block“ og „Addition“ de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en felt begaer.

Altretabler.

Frit tilsendt faar Katalog med Prøver paa Altretabler, der fremstiller vigtige Tilbragelser af Kristi Liv. Foreninger, som vil forære Altretabler til Kirker, skal faa dem til betydelig nedsatte Priser. Skriv straks efter Prislister til

August Ringstad,
Marinette, Wis.

Vor Frelsesers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-skole.
" 11 A. M. Høimessogudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanedagen, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. i Maanedagen, Kvindeforening.

Pacific Lutheran Academys nye Katalog er netop kommen fra Trykkeriet. Enhver, som ønsker den, kan faa den frit ved at skrive til Bestyreren.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gæster og Figur. Vi vil ogsaa have et Nødhjælps-Uhr og Kjæde for at sælge 12 Fokker Blinde—den bedste Blænding for Væk i Verden—for de Fokker. Send Fokker Adr. og vi sender Blinde per. posten med stor Forsigtighed. Ingen Penges forlanges.
BLUINE CO., Box 5, Concord Junction, Mass.

Maade.

Den der Herred Kirkehimmel Staar et Ord i Rosenkrans, Straalende i Stjernevrimmel Med en overjordisk Glæde.

Naar i Matten Paulus herte Kvindens Hulken, Barnets Graad, Dette Ord ham kærte sig førte Sælig Trøst mod Ungdoms Daad.

Naar en Petrus klaged over, At han engang værdigt faldt, Ordet ham paa Fredens Bover Gynge, medens Taaren randt.

Naar for Livets dybe Skjæbnel Magdalens saa et Naad, Et ilnet Ordet Hjertets Sængel, Mildnet kærte hendes Graad.

Naar Guds Engle vil forene Jord og Himmel til et Kor, De da Ordet hviler ene, Da vokser Tonefølgen stor.

Er det Ord endnu en Gaade, Spørg dit Hjerte, hvad det vil; Det vil raabe: Naade, Naade Er det, som jeg trænger til.

Vest dit Ole, se det straalende Paa Guds Himmel dog endnu, To din Sjæl i Herrens Naade, Selv Døden taber da sin Gru.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL

Føtterfølger af

Lindahl Photographer

1112

Pacific Ave.

California Building.

TACOMA,

WASH.

Parkland-Nyheder.

Miss Olive Tronsrud fra Ballard er i Besøg hos Brottem.

♦♦♦

Johannes Kopperdal er reist til britisk Columbia for at se sig om.

♦♦♦

Lonise Brottem holdt Fødselsdagslag om Kvælden den 14de Juli.

♦♦♦

Torsdag den 24de Juli møder Kvindeforeningen hos Mrs E. P. Viland.

♦♦♦

Ellef Ellefsen døde Torsdag den 17de denne Maaned og skal begravnes Formiddag den 19de.

♦♦♦

John Johnsen Bonnes, Fader til Mrs. Ottesen, døde forleden Søndags Aften d. 13. og blev begravet Tirsdag Formiddag d. 15 i d. M. Han var henimod 78 Aar gammel. Pastor Larsen forrettede i Pastor Harstads Fraværelse de kirkelige Handlinger.

♦♦♦

Skolens nye Katalog er netop færdig. Den indeholder fuldstændige Oplysninger med Hensyn til Skolen og dens Arbejde. Ved Siden deraf indeholder den ogsaa flere vakre Billeder af Skolen og dens Omgivelser, deriblandt et udmærket et af det storslagne Mt. Tacoma. Enhver, som maatte ønske at faa Katalogen tilsendt sig eller sine Venner, kan faa den frit ved at tilskrive Skolens Bestyrer, Prof N. J. Hong.

fra andre Kanter.

Past O Grönsberg i San Francisco har faaet Kald fra Portland og Hatten, N. D. Om han modtager eller ikke, vil vel bero paa Menigheden i San Francisco.

♦♦♦

Kirkeraadet holdt fra 1ste til 3dje Juli Møde i La Crosse, Wis., og forhandlede bl. a. efter Synodens Opdrag med Prof. Larsen om, hvorvidt han burde modtage

Synodens Kald til at blive ansvarshavende Redaktør for Kirketidenden eller vedblive som Lærer ved Colletet. Resultatet af Forhandlingerne blev, at han fratræder sin Lærerstilling og fra 1ste August overtager Kirketidendens Redaktion. Ved Colletet vil han dog vedblive at undervise i Hebraisk.

♦♦♦

Finner i de forenede Stater. Ifølge den sidste Census er der i de forenede Stater 250,000 Finner. Blandt disse drives der et flittigt kirkeligt Arbejde, som ledes af den dygtige Past. Nikander, Suomisynodens Præsident og Bestyrer for Lærestalten i Hancock, Mich. Samfundet tæller nu 60 organiserede Menigheder, og man haaber, at mange nye Menigheder vil blive organiserede i den nærmeste Fremtid.

♦♦♦

Carrie Nation, den bekjendte, for ikke at sige berygtede "Ødelæggeriske" af Salooner, har nu bestemt sig til at gaa i Kompagni med den ligesaa berygtede Alexander Dowie af Chicago. Carrie Nation siger i et Brev til en Veninde: "Jeg har studeret Mr. Dowies Lærdomme, og jeg tror, at hans Religion er den eneste sande. Jeg er bleven helbredet ved hans Maade at helbrede paa, og jeg har lært, hvorledes jeg skal helbrede andre." Hun vil nok gjøre Dowies Zion til sit Hjem og derfra gjøre Strejftog omkring for at vinde Proselyter for denne frække Sværmer. Et Spørgsmaal tør det vel være, hvor længe Venskabet vil være mellem disse to, som er lige "stubborn."

♦♦♦

Fergus Falls Specialkonferens mødte i Moo Prestegaard, Douglas Co., Minn., den 24de Juni. Et lærerigt Foredrag af Past. O. Juul om "De hemmelige Selskabs Løfter og Eder" behandledes. Han paaviste, at ligesom Luther fandt det ret efter Guds Ord at bryde Munkeløfterne, saaledes bør ogsaa Medlemmer af disse Selskaber gaa ud fra dem og bryde disse menneskelige Løfter imod Guds Ord. — De to følgende Dage var Samtale med

Menigheden. Den begyndte med Aabningsprædiken over Emnet: "Hvor meget vi har at takke Gud for, fordi vi tilhører den lutherske Kirke," af Past. Randolph. Pastorerne Fosmark og Juul var Referenter over samme Emne. Pastorerne Rosholdt, Rugland og Randolph deltog ogsaa i Samtalen. Mødet var godt besøgt, og de kraftige Sandheder, som der blev udtalte, vil visselig bringe rig Frugt i det velsignede Menighedsarbejde.

L. Kkt.

♦♦♦

Vi vilde gjerne bede vore Venner at hjælpe os med at gjøre Pacific Lutheran Academy kjendt hver i sin Kreds. Dette kan meget let gøres paa den Maade at enhver af vore Abonnenter indsender til Prof. N. J. Hong Navne og Adresser paa unge Mænd og Kvinder, som han tror vil interessere sig for Skolen. Til saadanne vil der da blive sendt en Katalog.

Modtaget til Guldens Afbetaling.

Ved Past G R Stender fra "The Trinity English Ev. Luth. Church Ladies Society," San Francisco, Cal. \$25.00

Konf. Rasmussen, Redaktør.

Steno Oja, John Teltie, James Gault, Frank J. Wherry Jensen, at han er betalt af Mission of Steno O. J. Wherry & Co., for betalt forsendelse i den sidste, for næste, næste og til, og at James Jensen vil betale en Del af den næste Guld for betalt med Teltie af Steno O. J. Wherry & Co., San Francisco, Cal. \$25.00

Indbetalt for mig og udbetalt i mit Navn, den 24de Juni 1905.

Carl, H. B. Olsen, Mission Station, 1117 N. 13th St., Tacoma, Wash. D. C.

Steno Oja, John Teltie, James Gault, Frank J. Wherry Jensen, at han er betalt af Mission of Steno O. J. Wherry & Co., for betalt forsendelse i den sidste, for næste, næste og til, og at James Jensen vil betale en Del af den næste Guld for betalt med Teltie af Steno O. J. Wherry & Co., San Francisco, Cal. \$25.00

Indbetalt for mig og udbetalt i mit Navn, den 24de Juni 1905.

Carl, H. B. Olsen, Mission Station, 1117 N. 13th St., Tacoma, Wash. D. C.

Til Indremissionen.

Konf. C Her i Stanwood Menighed, Past. V. G. Foss's Kald. \$57.00

Til Missionsforen.

Fra D. Overstrand, Grantsville .50
R. J. Doug.
Redaktør.

M æ r k!

Gæber til Parkland Lutherske Barnehem bedes nu sendt til Past. E. Larsen, Parkland, Wash., der er Barnehjemmets Kassefører, Istedtfor, som før, til Mr. G. C. Gridgen.

E. P. Rasmussen,
Skrivar.

The . . .
Illustrated Home Journal.
Published twice a Month.

Besides many excellent illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.

TEL. MAIN 235 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Agents writing a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Confidentiality strictly maintained. Handbooks on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year in advance. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 617 F St., Washington, D. C.